

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **České přístavy, a. s.**, IČ: 452 74 592
sídlem Jankovcova 1627/16a, 170 00 Praha 7

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, IČ: 660 03 008
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2024, č. j. MD-50879/2024-230/3, sp. zn. MD/50879/2024/230

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2024, č. j. MD-50879/2024-230/3, sp. zn. MD/50879/2024/230 (dále též „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Státní plavební správy – pobočka Praha (dále též „*SPS*“ nebo „*prvostupňový orgán*“) ze dne 2. 7. 2020, č. j. 4322/PH/20 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Prvostupňovým rozhodnutím bylo povoleno provozovat půjčovnu malých plavidel, která se nachází na vodní cestě Vltava, levý břeh, v ř. km 55,8, od ř. km 54,35 po ř. km 61,4.

II. Žalobní body

2. Námitky žalobce uplatněné v podané žalobě lze rozdělit do těchto žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Upozorňuje, že jako vlastník pozemku p. č. 5048/2 v k. ú. Smíchov požadoval, aby před vydáním povolení provozovat půjčovnu malých plavidel musel mít žadatel, pan J. S. (dále jen „žadatel“) s ním uzavřenou nájemní smlouvu k užívání pozemku (dále jen „Podmínka č. 1“) a, aby povolení bylo omezeno na dobu existence platné a účinné nájemní smlouvy (dále jen „Podmínka č. 2“).
4. Protože prvostupňový orgán uvedené podmínky řádně nezohlednil, podal žalobce odvolání. Podmínka č. 1, tedy uzavření nájemní smlouvy s žalobcem, byla fakticky (byť nikoliv právně) naplněna, což se nestalo ohledně požadavku na stanovení podmínky č. 2, tj. omezení doby povolení na dobu trvání účinného soukromoprávního titulu k užívání dotčeného pozemku p. č. 5048/2. Podle názoru žalobce žalovaný požadavek na stanovení podmínky č. 2 vůbec nezaregistroval, tj. nevšiml si, že je součástí odvolání. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy zcela nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, zda (i) žalovaný vůbec zaregistroval odvolací důvod a požadavek na stanovení podmínky II. a (ii) jak případně žalovaný uvedený požadavek vyhodnotil a vypořádal.
5. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že žalobci bylo upřeno právo vymezit odvolací důvod. Tato nezákonnost úzce souvisí s výše uvedenými důvody nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Jestliže žalovaný v projednávané věci opomněl reagovat na odvolací důvod de facto, ale i de iure žalobci upřel možnost formulovat odvolací důvod a tento podrobit odvolacímu přezkumu.
6. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítá věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce naplňuje důležité veřejné zájmy a funkce je opodstatněný požadavek, aby veřejnoprávní povolení k provozu půjčovny bylo vázáno na dobu trvání smluvního titulu k užívání nezbytně nutného pozemku p. č. 5048/2 a aby v případě zániku či expirace tohoto titulu došlo bez dalšího i ke skončení platnosti povolení. V uzavřené nájemní smlouvě jsou totiž sjednány podmínky pro to, aby i přes činnost žadatele mohl žalobce zajišťovat plnění dalších (a důležitějších) funkcí přístavu. Je tedy logické a odůvodněné, aby se s okamžikem zániku užívacích práv žadatele pojil i zánik příslušného veřejnoprávního oprávnění. Udělení časově neomezeného povolení, nevázaného na existenci nájemní smlouvy, je tedy věcně nesprávné, protože bez nájemní smlouvy nemůže žadatel příslušnou činnost vykonávat. Stejně tak je takové rozhodnutí nesprávné i z důvodu, že povolení nevázané na existenci diskutovaného smluvního titulu způsobuje nepřípustný zásah do zájmů žalobce a přístavu (tedy zájmů veřejných) a nedůvodně a nepřípustně zvýhodňuje žadatele a jeho čistě soukromé zájmy.
7. Žalobce spatřuje nezákonnost a nesprávnost napadeného rozhodnutí i ve zvýhodňování žadatele. Upozorňuje, že v posledním odstavci třetí části napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil souhlasně s tím, že žadatel provozoval činnost uvedenou v povolení i předtím, než bylo vydáno a účastníkům doručeno napadené rozhodnutí, a tedy i předtím, než povolení nabylo právní moci a způsobilosti vyvolat jakékoliv právní účinky. Jinými slovy žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

tedy seznal, že žadatel vykonával činnost bez příslušného oprávnění a místo toho, aby na tento protiprávní stav (pravděpodobně zakládající přestupkovou odpovědnost žadatele) upozornil a adekvátně reagoval, tak danou situaci v odůvodnění napadeného rozhodnutí naopak aproboval. Uvedená skutečnost tedy ilustruje, že v rámci celého správního procesu byla nedůvodně popírána zákonná práva žalobce a přístavu a bez jakékoliv opory v právních předpisech byl jednostranně upřednostněn soukromý zájem žadatele.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

8. V písemném vyjádření k žalobě setrval žalovaný na právních názorech uvedených v napadeném rozhodnutí, a v plném rozsahu na ně odkázal.
9. *K první žalobní námitce* žalovaný uvedl, že z napadeného rozhodnutí (bodu 2.) je zjevné, že žalovaný obě uplatněné žalobcovy podmínky (resp. obě části podmínky týkající se nájemní smlouvy) registroval, neboť je uvedl v odůvodnění rozhodnutí. K tématu nájemní smlouvy mezi žalobcem a žadatelem se následně v napadeném rozhodnutí žalovaný vyjádřil v rámci bodu 3., kdy konstatoval, že v mezidobí byla uzavřena žalobcem požadovaná nájemní smlouva s účinností na dobu neurčitou, čímž fakticky došlo ke splnění žalobcova požadavku, rozděleného na dvě části, kterým žalobce stanovil prvoinstančnímu orgánu limity pro vydání rozhodnutí. K požadavku na trvání povolení k provozování půjčovny malých plavidel pouze po dobu trvání nájemní smlouvy, žalovaný uvádí, že tuto část žalobcovy podmínky primárně považuje za imanentně spjatou s částí první uplatněné podmínky, z níž vychází. Z tohoto důvodu tedy vyjádření k druhé části žalobcem uplatněné podmínky odvolací správní orgán v rámci napadeného rozhodnutí považoval jako obsahově nadbytečné. Pokud by totiž obecně nedošlo k uzavření nájemní smlouvy, nemohlo by ani nastat období trvajícího nájemního vztahu touto smlouvou založeného. Nájemní smlouva sama vymezuje dobu trvání nájemní smlouvy v souvislosti s provozováním půjčovny malých plavidel v čl. II bodu 3. S ohledem na uvedené odvolací správní orgán neshledal (a neshledává ani nadále) důvod zaobírat se zvláště sekundárním důsledkem (stanovením doby trvání nájemní smlouvy jako soukromoprávního aktu), vyplývajícím z primární skutečnosti (tj. z nájemního vztahu jako takového), pokud se již vyjadřoval ke skutečnosti primární.
10. K podmínkám uplatněným žalobcem v rámci prvoinstančního správního řízení, žalovaný uvádí, že prvoinstanční správní orgán je povinen posuzovat konkrétně vymezený seznam podkladů dle ustanovení § 30b citovaného zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, v platném znění (dále jen „zákon o vnitrozemské plavbě“). Toto ustanovení nevyžaduje, aby žadatel svou žádost doložil rovněž dokumenty osvědčujícími jeho soukromoprávní vztah s vlastníky přístupových nemovitostí vzhledem k místu potenciálního umístění zamýšlené půjčovny malých plavidel. Rozhodnutí o povolení provozování půjčovny malých plavidel jsou v souladu se zákonem o vnitrozemské plavbě zásadně vydávána na základě podmínek stanovených plavebními úřady (SPS), nikoliv dle podmínek stanovených účastníky řízení.
11. *Ke druhé žalobní námitce* žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí vycházel z odvolání žalobce, jehož rozsah byl jasně vymezen, a to „do všech výroků prvoinstančního rozhodnutí“. Žalovaný vycházel z odvolacích námitek, tj. zopakováním žalobcova požadavku podmínky uzavření nájemní smlouvy mezi žalobcem a žadatelem a podmínění

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

existence půjčovny faktickým trváním této nájemní smlouvy. V odvolání žalobce konstatoval, že je provozovatelem mj. pozemní části veřejného přístavu Praha - Smíchov, z čehož mu plynou zákonné povinnosti. Uvedl rovněž, že přístupové trasy mají přednostně sloužit právě pozemní části veřejného přístavu, a zmínil téma věcného břemene, zatěžujícího pozemek p. č. 5048/2 v k. u. Smíchov. K veškerým zmíněným tématům se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil.

12. *Ke třetí žalobní námitce* žalovaný uvedl, že uzavření nájemní smlouvy s žadatelem k pronájmu části veřejně přístupného pozemku vnímá spíše jako aktivitu spojenou se soukromými zájmy žalobce, neboť pronájem části pozemku, který je historicky přístupný široké veřejnosti, je aktivitou žalobce nerespektující primární faktickou existenci omezení vlastnického práva v souladu s veřejným zájmem z důvodu sociální funkce vlastnictví ve smyslu čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Jak žalovaný konstatoval již v napadeném rozhodnutí, pozemek, který je z části předmětem nájmu, je historickou spojnicí celého ostrova Císařská louka ze severu na jih, přičemž spojuje místo po vystoupení z přívozu s rekreačními areály, zakreslenými v územním plánu hlavního města Prahy jako veřejná zeleň. Jakkoliv žalovaný respektuje nepochybný význam veřejného přístavu Praha - Smíchov, který plní mj. ochrannou funkci pro plavidla v době vysokého vodního stavu či zámrazy, uplatnění žalobcovy podmínky (resp. dvojpodmínky) vydání rozhodnutí o povolení půjčovny malých plavidel, žalovaný vnímá jako snahu ingerovat do pravomoci správního orgánu, rozhodujícího o splnění či nesplnění podmínek žadatele v řízení o povolení půjčovny malých plavidel. Tím samozřejmě není dotčeno obecné právo žalobce vstupovat do soukromoprávních vztahů s žadatelem či dalšími osobami. Z textu nájemní smlouvy, uzavřené mezi žalobcem a žadatelem, vyplývá možnost výpovědi této smlouvy, která byla stanovena jako tříměsíční, tedy žalobce má možnost regulovat faktické využívání pronajatého pozemku jeho operativním ukončením, což vyplývá rovněž z čl. II, bodu 3, kdy účel nájemní smlouvy je zcela jednoznačný.
13. *Ke čtvrté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že posuzování, zda byl spáchán přestupek spočívající v tom, že v době dosud probíhajícího správního řízení žadatel provozoval půjčovnu malých plavidel bez faktického povolení, nepřísluší odvolacímu správnímu orgánu, a navíc tato okolnost by ani neměla vliv na posouzení předmětné věci. Při projednání v rámci odvolacího řízení žalovaný neshledal, že by mělo být žadateli upřeno jeho právo provozovat sezónní půjčovnu malých plavidel, a neshledal rovněž, že by přijaté řešení (tj. potvrzení prvoinstančního rozhodnutí) bylo v rozporu s veřejným zájmem. Žalovaný postupoval v souladu se zásadami správního řízení dle § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“), kdy neshledal důvod nešetřit práva žadatele nabytá v dobré víře, neboť žadatel splnil pro účel provozování půjčovny malých plavidel zákonem stanovené podmínky.
14. V replice ze dne 10. 7. 2025 žalobce uvedl, že na žalobě v celém rozsahu trvá. Podle žalobce existence soukromoprávního vztahu nezbytně nutného k provozování půjčovny je podmínkou pro vydání příslušného povolení a to bez ohledu na to, zda je tento požadavek výslovně uveden v právním předpise či nikoliv, jelikož se jedná o nezbytný předpoklad racionálního uspořádání vztahů v území, zde nadto zařazeného do pozemní části veřejného přístavu. Požadavek na časové omezení povolení pouze na dobu trvání smlouvy na Podmínku č. 1 navazuje, ale sleduje jiný účel. Za situace, kdy povolovaná činnost žadatele je zcela závislá na smluvních vztazích a neopírá se o žádný, byť jen dílčí, věcnoprávní soukromoprávní titul, směřuje Podmínka č. 2 k tomu, aby v případě odpadnutí smluvního

titulu nebyl žadatel přesto v rovině veřejného práva oprávněn k předmětné činnosti, byť by se jejím následným vykonáváním musel dostávat do neustálého rozporu se zákonem. Žalobce rovněž upozorňuje, že se nachází v dvojediném postavení, když hájí obě skupiny dotčených zájmů, jelikož je jednak vlastníkem dotčených pozemků, ale i provozovatelem příslušného veřejného přístavu nadaným pravomocí k vydávání závazných pokynů v oblasti veřejné správy podle § 7 odst. 5 zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě. V rozsahu své pravomoci k zajišťování bezpečného provozu přístavu se tak žalobce nachází v postavení správního orgánu, jemuž bylo svěřeno rozhodování o povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Tím spíše je tedy třeba přihlídnout ke stanovisku a postoji žalobce. Komunikace vedoucí na Císařskou louku je součástí pozemní části veřejného přístavu Praha Smíchov, proto žalobce zmínil nutnost veřejnoprávního omezení trvání příslušného povolení pouze na dobu trvání dané smlouvy, jelikož po jejím skončení zůstanou práva a povinnosti vyplývající ze zvláštního užívání přístavu bez odpovídající úpravy, čímž dojde mj. i k ohrožení veřejného zájmu na bezpečném a efektivním provozu přístavu.

IV. Neúčast osoby na řízení zúčastněné

15. Soud přípisem ze dne 13. 3. 2025 (doručeným dne 14. 3. 2025) pana J. S., který podal předmětnou žádost o povolení k provozování půjčovny malých plavidel, dle § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) vyrozuměl o probíhajícím řízení. Zároveň byl vyzván ke sdělení ve lhůtě 15 dnů, zda bude v tomto řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné v řízení. Jmenovaný na výzvu soudu nijak nereagoval, proto s ním soud jako s osobou na řízení zúčastněnou dále nejednal.

V. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

16. Ze správního spisu vyplývá, že dne 5. 3. 2020 bylo zahájeno správní řízení ve věci žádosti pana J. S., IČ: X o povolení k provozování půjčovny malých plavidel.
17. Dne 6. 5. 2020 bylo prvostupňovému orgánu doručeno vyjádření žalobce, že je vlastníkem přístupových pozemků nacházejících se v bezprostřední blízkosti místa, kde má být půjčovna malých plavidel provozována, které jsou zároveň pozemky, bez nichž není možný přístup k tomuto místu. S ohledem na tuto skutečnost požadoval splnění podmínky, která spočívá v uzavření nájemní smlouvy k užívání pozemku parc. č. 5048/2 s žalobcem.
18. Dne 2. 7. 2020 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, aniž by měl žadatel uzavřenou nájemní smlouvu k pozemku parc. č. 5048/2 s žalobcem. SPS rozhodnutí vydala s odůvodněním, že pro pozemek parc. č. 5048/2 je dle Českého úřadu zeměměřického a katastrálního zaneseno věcné břemeno chůze a jízdy. Z toho důvodu SPS považovala podmínku uzavření nájemní smlouvy za irrelevantní a vydala povolení k provozování půjčovny.
19. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce řádně a včas podaným odvoláním.
20. Dne 13. 7. 2021 byla mezi žalobcem a žadatelem uzavřena nájemní smlouva k pozemku parc. č. 5048/2 na dobu neurčitou.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

21. Dne 31. 12. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

V. Soudní přezkum

22. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:

23. Podle § 30b odst. 1 zákona o vnitrozemské plavbě *půjčovnu malých plavidel umístěnou na vodní cestě (dále jen „půjčovna“) lze provozovat jen na základě povolení plavebního úřadu vydaného na žádost fyzické nebo právnické osoby, která ji hodlá provozovat. Žádost kromě obecných náležitostí podání obsahuje označení vodní cesty a navrhované umístění půjčovny na této vodní cestě. K žádosti se přiloží*

- a) provozní řád půjčovny,*
- b) povodňový plán, je-li povinnost jej zpracovat podle vodního zákona,*
- c) seznam plavidel, která žadatel hodlá půjčovat, a*
- d) příručka pro uživatele plavidla, které žadatel hodlá půjčovat.*

24. Podle § 30b odst. 2 zákona o vnitrozemské plavbě *plavební úřad provozování půjčovny povolí, pokud*

- a) navrhované umístění půjčovny na vodní cestě, její provoz a provoz plavidel, která žadatel hodlá půjčovat, neohrozí bezpečnost a plynulost plavebního provozu a*
- b) plavidla, která žadatel hodlá půjčovat, splňují podmínky technické způsobilosti a jsou vhodná pro půjčování a provozování na úseku vodní cesty stanoveném v provozním řádu půjčovny s ohledem na bezpečnost a plynulost plavebního provozu.*

25. Podle § 1 odst. 1 občanského zákoníku *ustanovení právního řádu upravující vzájemná práva a povinnosti osob vytvářejí ve svém souhrnu soukromé právo. Uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného.*

26. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Městský soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožňuje. Jak uvedl Ústavní soud, „není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

27. Vzhledem k tomu, že žalobce přímo v žalobě uvedl, že netrvá na nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 51 s.r.s. a žalovaný k výzvě městského soudu nevyjádřil nesouhlas s

rozhodnutím věci bez nařízení jednání, postupoval městský soud podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž by nařizoval jednání.

28. Po seznámení se se správním spisem a po zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Soud se v první řadě zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (obsaženou v prvním žalobním bodu), k níž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. V případě, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, bylo by předčasné, respektive by nebylo možné se jím zabývat věcně. Tuto námitku shledal soud nedůvodnou z následujících důvodů.
30. Soud k této námitce uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tedy jako nemožnost zjistit obsah nebo důvody, pro které bylo rozhodnutí vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74).
31. Podle soudu je žalobou napadené rozhodnutí srozumitelné, jsou v něm obsaženy právní úvahy, na jejichž základě žalovaný posoudil otázky stěžejní pro toto řízení, a je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Odůvodnění napadeného rozhodnutí obстоjí a je v souladu s konstantní judikaturou, podle které musí být z odůvodnění seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, či ze dne 31. 3. 2004, č. j. 4 As 19/2014-35, a v neposlední řadě na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23). Soud má za to, že žalovaný těmito povinnostem dostál. Soud dodává, že správní orgány nemají povinnost detailně vypořádávat každou dílčí námitku či tvrzení, resp. jak je uvedeno v bodě [9] odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, správní orgány „nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.“
32. Soud shledal dílčí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že žalovaný sice zmínil odvolací námitku žalobce, ale adekvátně na ni nereagoval. Žalobce prvostupňovému rozhodnutí vytkl, že „povolení k provozování půjčovny malých plavidel by pak mělo být vydáno jen na dobu trvání nájmu dle uvedené nájemní smlouvy.“ Tuto odvolací námitku žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal tak, že žalobce „vyjádřil svůj záměr do budoucna, aby oprávnění k provozování půjčovny žadatele bylo vždy vázáno na období existence nájemního vztahu týkajícího se příslušné části dotčeného pozemku“. V rámci vypořádání odvolacích námitek žalovaný k nájemní smlouvě uvedl, že „následně odvolací správní orgán na základě komunikace s žadatelem i odvolatelem zjistil, že v období po podání odvolání byla mezi žadatelem a odvolatelem uzavřena Nájemní smlouva o nájmu prostoru sloužícího k podnikání č. j. 68/421/20 ze dne 13. 7. 2021, jejímž předmětem je část dotčeného pozemku, na základě konkrétního zákresu. Fakticky tedy došlo ke splnění požadavku, o který

odvolatel usiloval již v průběhu prvoinstančního řízení v této věci. Uzavřením nájemní smlouvy tedy došlo ke změně vzájemného vztahu mezi žadatelem a odvolatelem, v důsledku čehož odvolání fakticky pozbylo svého účelu. V důsledku zjevného opomenutí odvolatelem nebylo již poté odvolání vzato zpět, a tedy nedošlo k formální deklaraci narovnání zmíněného vztahu.“ Ze shora citovaného odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zabýval pouze námitkou neuzavření nájemní smlouvy jako takové. Nezaobíral se však námitkou, aby součástí výroku rozhodnutí o povolení k provozování půjčovny malých plavidel se stala rozvazovací podmínka spočívající v tom, že zánikem účinnosti nájemní smlouvy zaniká povolení k provozování půjčovny malých plavidel. Tato námitka nemohla být vypořádána ani konstatováním, že nájemní smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou. Tím totiž nedošlo k splnění požadavku žalobce, aby součástí výroku rozhodnutí o povolení k provozování půjčovny malých plavidel byla výše uvedená rozvazovací podmínka. I přes dílčí nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí soud neshledal důvod pro jeho zrušení, neboť ve věci samé by nedošlo ke změně. I v případě, že by žalovaný reagoval na nevtělení rozvazovací podmínky do výroku prvostupňového rozhodnutí, by tato skutečnost neměla vliv na napadené rozhodnutí, neboť požadavek žalobce není oprávněný (viz dále 36. bod tohoto rozsudku). Proto, pokud by z tohoto důvodu soud napadené rozhodnutí zrušil, jednalo by se o přepjatý formalismus.

33. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce obsažené ve druhém žalobním bodu, a sice, že napadené rozhodnutí mu upřelo právo vymezit odvolací důvod.
34. Z obsahu správního spisu, především z podaného odvolání vyplývá, že žalobci nebylo upřeno právo podat odvolání v souladu se zákonem a bylo o něm rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Problém opomenutí žalovaného reagovat na odvolací důvod nelze směřovat s odvolacím právem žalobce.
35. Soud nesouhlasí ani s námitkou žalobce ve třetím žalobním bodu, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, když veřejnoprávní povolení není vázano na existenci nájemní smlouvy.
36. Český právní řád je postaven na dualismu soukromého a veřejného práva. Zatímco soukromé právo upravuje vztahy mezi jednotlivci, veřejné právo upravuje výkon veřejné moci. Nezávislost uplatňování soukromého práva na uplatňování práva veřejného (§ 1 odst. 1 o. z.) je výrazem dualismu soukromého a veřejného práva (srov. Melzer, F., Tégl, P. In: Melzer, F., Tégl, P. a kol. *Občanský zákoník – velký komentář. Svazek I. § 1 – 117*. Praha: Leges, 2013, s. 41.). Jelikož soukromé a veřejné právo jsou relativně svébytné části jednotného právního řádu, je třeba odlišovat výkon veřejné moci spočívající ve vydání povolení k provozování půjčovny malých plavidel od soukromoprávního poměru, tj. od uzavření nájemní smlouvy mezi žalobcem a žadatelem. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že v dané věci jsou předpokladem pro vydání povolení pouze podmínky vymezené v § 30b zákona o vnitrozemské plavbě. Jelikož citované ustanovení nikterak nevyžaduje, aby žadatel svou žádost doložil rovněž dokumenty osvědčujícími jeho soukromoprávní vztah s vlastníky přístupových nemovitostí, prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. V případě porušení povinností vyplývajících ze soukromého práva, konkrétně užívání pozemků žadatelem bez uzavřené nájemní smlouvy, se žalobce k ochraně svých subjektivních práv může domáhat žalobou v řízení ve věch občanskoprávních. Pokud by došlo k ohrožení veřejného zájmu na bezpečném a efektivním provozu přístavu, může žalobce podat návrh na předběžné opatření. Právní řád nabízí prostředky ochrany, kterými může žalobce efektivně hájit svá práva v případě, že žadatel bude bez existence platné nájemní smlouvy užívat pozemky žalobce, příp. ohrožovat provoz

přístavu. Požadavek, aby žalovaný do povolení k provozování půjčovny malých plavidel vtělil rozvazovací podmínku spočívající v tom, že zánikem účinnosti nájemní smlouvy zaniká povolení, je v rozporu se zákonem, a představuje nepřípustnou ingerenci do pravomoci správního orgánu.

37. Nezákonnost napadeného rozhodnutí nelze spatřovat ani v tom, že žalovaný v jeho odůvodnění zmínil, že žadatel provozoval činnost uvedenou v povolení i předtím, než povolení nabylo právní moci. Rozhodování o tom, zda se žadatel dopustil přestupku není v kompetenci žalovaného a nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
38. S ohledem na shora uvedené soud shledal, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, jemuž však v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. listopadu 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.